

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Економіка воєнного часу

УДК 330.322

JEL classification: E22, O18

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16751528>

Трансформація інвестиційної політики під час війни та післявоєнного відновлення

Козак Катерина Богданівна

доктор економічних наук, професор,
директор Навчально-наукового інституту
економіки, управління і бізнесу ім. Г.Е. Вейнштейна,
Одеський національний технологічний університет,
Україна, вул. Канатна, 112, м. Одеса, 65039,
<https://orcid.org/0000-0002-8099-6607>

Лагодієнко Наталія Володимирівна

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри цифрових технологій фінансових операцій,
Одеський національний технологічний університет,
Україна, вул. Канатна, 112, м. Одеса, 65039,
<https://orcid.org/0000-0002-8472-1395>

Мудрак Руслан Петрович

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки,
Уманський національний університет,
<https://orcid.org/0000-0003-1189-5463>

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Ларіна Тетяна Федорівна

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки та бізнесу,
Державний біотехнологічний університет,
<https://orcid.org/0000-0003-3149-8430>

Прийнято: 02.06.2025 | Опубліковано: 15.06.2025

***Анотація.** У статті досліджено трансформацію інвестиційної політики України в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення економіки. Визначено основні загрози інвестиційному середовищу, зумовлені воєнними діями, руйнуванням інфраструктури, міграцією капіталу та високим рівнем невизначеності. Розглянуто зміну інвестиційних пріоритетів на користь оборонного сектору, агропромислового комплексу та критичної інфраструктури. Проаналізовано фінансові інструменти державної підтримки, зокрема гарантії, пільги, страхування ризиків та пільгове кредитування. Доведено необхідність формування адаптивної, безпеково орієнтованої та регіонально диференційованої інвестиційної політики. Обґрунтовано перспективні напрями інвестування у відбудову, модернізацію та інноваційний розвиток національної економіки. Підкреслено важливість стратегічного планування та міжвідомчої координації для забезпечення ефективного використання інвестиційних ресурсів. Визначено роль міжнародного партнерства та механізмів державно-приватного співробітництва у стимулюванні інвестиційної активності на етапі відновлення України. Наголошено на необхідності використання інноваційних підходів до формування інвестиційного клімату в регіонах. Зазначено, що особливу увагу слід приділяти цифровізації інвестиційних процесів та прозорості механізмів*

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

залучення капіталу. Зроблено висновок, що сучасна інвестиційна політика повинна відповідати викликам часу та сприяти довгостроковій економічній стійкості.

Ключові слова: *інвестиції, інвестиційна політика, інвестиційні ризики, стратегічне планування, регіональний розвиток, повоєнне відновлення.*

Transformation of investment policy during the war and post-war recovery

Kateryna Kozak

Doctor of Economic Sciences, Professor,
Director of Educational and Scientific Institute of
Economics, Management and Business named after G.E. Weinstein,
Odesa National University of Technology,
Ukraine, 65039, Odesa, st. Kanatna, 112,
<https://orcid.org/0000-0002-8099-6607>

Lagodiienko Nataliia

Doctor of Science in Economics, Professor,
Professor of the Department of Digital Technologies of Financial Operations,
Odesa National University of Technology,
Ukraine, 65039, Odesa, st. Kanatna, 112,
besedina77@gmail.com, <http://orcid.org/0000-0002-8472-1395>

Mudrak Ruslan

Doctor of Economics, Professor,
Professor of the Department of Economics,
Uman National University of Horticulture,
<https://orcid.org/0000-0003-1189-5463>

Larina Tetiana

Doctor of Sciences in Economics, Professor, Professor of the Department of
Economics and Business,
State Biotechnological University, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0003-3149-8430>

***Abstract.** The features of the transformation of Ukraine's investment policy in wartime and at the stage of post-war economic recovery are studied. It is substantiated that the full-scale war caused a deep structural crisis in the investment environment, which is manifested in a decrease in investor confidence, capital withdrawal, disruption of logistics chains, destruction of infrastructure, and a general increase in risks. Investment policy is a key factor in ensuring sustainable economic development, structural transformation of the economy, and increasing the competitiveness of regions. It is determined that traditional investment policy in such conditions loses its effectiveness and requires a rethinking of goals, mechanisms, and priorities. The transformation of investment guidelines is considered, which involves concentrating resources on sectors that are critically important for national security and stability, particularly the defence-industrial complex, the agro-food sector, energy, healthcare, and critical infrastructure. Financial instruments for supporting investors during armed conflict are analysed, with special attention paid to state guarantees, preferential lending, tax incentives, war risk insurance, and institutional investor support. It is proven that investment policy in crisis conditions should be flexible, adaptive, risk-oriented, and coordinated at the inter-level. It is substantiated that post-war recovery opens up new opportunities for attracting investments in strategically important sectors with a high multiplier effect. Promising investment areas are identified, including construction, digital economy, renewable energy, agro-industrial complex, IT, logistics, and high-value-added production. It is concluded that effective*

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

transformation of investment policy in Ukraine is a prerequisite for the formation of a new model of economic development based on sustainability, innovation, and international partnership. Post-war reconstruction requires strategic planning, broad international coordination, and the use of innovative mechanisms for attracting capital, including public-private partnerships, international financial assistance, and guaranteed investment instruments.

Keywords: *investments, investment policy, investment risks, strategic planning, regional development, post-war reconstruction.*

Постановка проблеми. Інвестиційна політика є ключовим чинником забезпечення сталого економічного розвитку, структурної трансформації економіки та підвищення конкурентоспроможності регіонів. В умовах збройного конфлікту її роль набуває ще більшого значення, оскільки інвестиції можуть стати не лише джерелом фінансових ресурсів, але й інструментом соціально-економічної стабілізації, відновлення критичної інфраструктури та формування підґрунтя для довгострокового зростання. Однак війна кардинально змінює середовище функціонування інвестиційної політики, актуалізуючи необхідність її перегляду, адаптації та переорієнтації відповідно до нових викликів і пріоритетів.

Військові дії супроводжуються масштабними руйнуваннями інфраструктури, порушенням логістичних ланцюгів, зменшенням обсягів внутрішнього і зовнішнього інвестування, відтоком капіталу та зниженням довіри до державних інституцій. У таких умовах традиційні механізми стимулювання інвестицій втрачають свою ефективність, а отже виникає потреба у створенні нових підходів до інвестування, що враховують специфіку воєнної економіки.

Особливого значення набуває питання формування гнучкої, адаптивної та безпеково орієнтованої інвестиційної політики, здатної працювати у

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

кризових умовах, а також закладати основи для швидкого та ефективного відновлення у поствоєнний період. Водночас, післявоєнна відбудова вимагає стратегічного планування, широкої міжнародної координації, використання інноваційних механізмів залучення капіталу, включаючи державно-приватне партнерство, міжнародну фінансову допомогу та інструменти гарантованого інвестування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інвестиційна політика під час бойових дій та у перспективі післявоєнного відновлення привертає увагу багатьох вітчизняних науковців. Так, Торбич Б.В. [1] та Савіцька С.І. [2] розглядають значення інвестицій для розвитку України, Материнська О.А., Пустова П.Д. [3], Ащеулова О.М., Донець Д.М., Остропольська Є.В. [4] досліджують можливості залучення інвестицій в Україну після завершення війни. У свою чергу, Боліла С.Ю. [5], Лагодієнко В.В. [6, 7] та Тетью А.П. [8] розглядають особливості залучення інвестицій в такі галузі економіки, що стануть основою для післявоєнної відбудови України, а Чорний М., Віблій П. [9], Абуллаєва А.Є., Даилюк В.В., Мазур Д.О. [10] та Зозулюк І.М. [11] досліджують перспективи та перешкоди залучення іноземних інвестицій в країну як під час військових дій, так і під час майбутнього відновлення.

Незважаючи на значну кількість досліджень, присвячених інвестиційній політиці, досі недостатньо комплексно опрацьовано питання її трансформації в умовах війни та післявоєнної реконструкції, зокрема в регіональному вимірі. Існує потреба у науковому осмисленні нових підходів до формування інвестиційної політики з урахуванням безпрецедентних викликів сучасності, таких як безпекові ризики, необхідність оперативного відновлення інфраструктури, підтримка бізнесу та забезпечення соціальної стійкості.

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Метою статті є теоретичне обґрунтування та визначення ключових напрямів трансформації інвестиційної політики в умовах війни та післявоєнного відновлення.

Виклад основних результатів дослідження. Збройний конфлікт є одним із найглибших стрес-факторів для економічної системи держави, який викликає масштабні деструктивні процеси в інвестиційному середовищі. Війна спричиняє стрімке падіння інвестиційної активності, виведення капіталів, заморожування проєктів і втрату довіри інвесторів. Зниження інвестиційної привабливості регіонів супроводжується фізичним знищенням інфраструктури, логістичними бар'єрами, зростанням вартості капіталу та різким обмеженням доступу до зовнішнього фінансування.

Одним із ключових викликів для інвестиційної політики в умовах війни є безпековий ризик. Території, де ведуться бойові дії або які перебувають під загрозою, автоматично виключаються з поля інтересу як для національних, так і для іноземних інвесторів [2]. Це зумовлює концентрацію державних зусиль на стабілізації ситуації в менш уражених регіонах та створенні умов для релокації бізнесу. Водночас загальнонаціональна політика потребує адаптації до умов невизначеності, що передбачає розробку кризових інструментів стимулювання інвестування. Суттєвим обмеженням є також обмеженість державних ресурсів. Значна частина бюджету спрямовується на оборону, гуманітарну допомогу та забезпечення першочергових потреб населення. Це створює додаткове навантаження на державу та потребує переорієнтації інвестиційної політики на залучення альтернативних джерел фінансування, зокрема міжнародної донорської допомоги, грантів, пільгових кредитів та механізмів державно-приватного партнерства [3].

Особливістю інвестиційної політики під час війни є необхідність її максимальної адаптивності до постійно змінюваних умов. Традиційна стратегічна плановість втрачає актуальність, поступаючись місцем тактичним,

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

оперативним рішенням, спрямованим на швидке реагування на виклики. У цьому контексті важливим є не лише збереження інвестиційної привабливості окремих секторів економіки, а й створення нових пріоритетів, орієнтованих на зміцнення стійкості – зокрема, розвиток логістики, енергетичної автономності, IT-сектору, оборонної промисловості. Крім того, виникає потреба в особливих механізмах страхування ризиків для інвесторів, включаючи державні гарантії, спеціальні інвестиційні програми, адаптовані юридичні режими (наприклад, «індустріальні хаби безпеки» або спеціальні економічні зони з підвищеним рівнем захисту інвестицій) [4, 5]. Таким чином, інвестиційна політика в умовах війни повинна виходити за межі традиційного економічного підходу та перетворитися на інструмент стабілізації, безпеки та довіри. Її успішна реалізація потребує гнучкості, міжсекторальної координації, ефективного публічно-приватного партнерства та активного залучення міжнародної підтримки.

В умовах війни традиційні пріоритети інвестиційної політики зазнають суттєвих змін. Під тиском безпекових викликів, економічної нестабільності та соціальних потрясінь, держава змушена оперативно переорієнтовувати інвестиційні потоки на ті сфери, які безпосередньо пов'язані з національною безпекою, життєзабезпеченням населення та стійкістю критичних систем. Така трансформація є не лише вимушеною реакцією на воєнну реальність, а й основою для формування нового типу економічної політики — мобілізаційної, адаптивної та сфокусованої на виживанні.

Передусім головним пріоритетом інвестиційної політики стає оборонно-промисловий комплекс. Його модернізація, розширення виробництва, впровадження інноваційних військових технологій та локалізація виробництва озброєння стають критичними завданнями для держави. Інвестування в ОПК забезпечує не лише зміцнення обороноздатності, а й створює нові робочі

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

місця, стимулює розвиток суміжних галузей та сприяє технологічному оновленню промисловості загалом [6, 7].

Другим ключовим напрямом є продовольча безпека. З огляду на зруйновану логістику, мінування територій, тимчасову окупацію сільськогосподарських угідь та порушення ланцюгів постачання, інвестування в агропромисловий комплекс набуває стратегічного значення. Пріоритетами стають проекти зі збереження та відновлення аграрної інфраструктури, забезпечення стабільного виробництва харчових продуктів, розвиток внутрішньої переробки, а також створення резервів продовольства [8]. Особлива увага приділяється підтримці фермерських господарств та малих агровиробників як найвразливіших, але водночас найбільш мобільних учасників ринку.

Третій стратегічний пріоритет – критична інфраструктура, яка включає енергетику, транспорт, комунікації, водопостачання, медичне забезпечення. Її фізичне збереження та оперативне відновлення є умовою безперервного функціонування держави, забезпечення базових потреб населення та підтримки економічної активності. Відповідно, інвестиційна політика повинна передбачати спеціальні програми підтримки інфраструктурних проєктів [9], швидке погодження дозволів, зменшення регуляторних бар'єрів, залучення міжнародних донорів, а також створення правових механізмів захисту інвестицій в умовах форс-мажору.

Трансформація інвестиційних пріоритетів вимагає не лише фінансових ресурсів, а й стратегічного бачення, координації між органами влади та бізнесом, розробки секторальних програм розвитку з чітко визначеними індикаторами ефективності. Успішність такої політики залежить від здатності держави гнучко реагувати на загрози та одночасно закладати основи для майбутньої відбудови. Воєнні дії істотно ускладнюють інвестиційну діяльність через підвищені ризики, обмеження у доступі до ресурсів і

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

зростання вартості капіталу. У таких умовах держава змушена запроваджувати цільові фінансові інструменти, які мають компенсувати втрати довіри, стимулювати ділову активність та забезпечити мінімальний рівень безпеки для інвесторів [10]. Основна мета таких інструментів – створення умов для збереження вже наявних інвестицій і мотивація для реалізації нових проєктів навіть в умовах нестабільності.

Одним із базових інструментів є державні гарантії інвестицій. Це дозволяє зменшити сприйняття ризиків приватними інвесторами, особливо у випадках спільного фінансування з міжнародними донорами або банками розвитку. Гарантії поширюються як на повернення капіталу, так і на прибутки, страхуючи інвесторів від несподіваних втрат унаслідок форс-мажорних обставин, таких як збройна агресія, зміни в законодавстві або порушення контрактних зобов'язань. Іншим важливим інструментом є пільгове кредитування та часткове відшкодування відсоткових ставок. Держава або міжнародні партнери компенсують частину витрат, пов'язаних із залученням кредитних ресурсів [11]. Це особливо актуально для малого та середнього бізнесу, який має обмежений доступ до традиційного фінансування. Також поширеною практикою є створення спеціальних інвестиційних фондів, які спрямовані на підтримку стратегічних галузей – агросектору, логістики, переробної промисловості та ІТ.

Значну роль відіграють фіскальні стимули, зокрема податкові пільги, відстрочки, звільнення від імпорتنих мит на обладнання та матеріали. Така практика дозволяє зменшити навантаження на бізнес та підвищити привабливість окремих територій або проєктів для інвестування. Крім того, держава та міжнародні організації впроваджують механізми страхування військових ризиків, наприклад, через співпрацю з Міжнародною фінансовою корпорацією (IFC), Мультистороннім агентством з гарантування інвестицій (MIGA) та ЄБРР. Таке страхування охоплює не лише матеріальні збитки, а й

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

політичні та правові ризики, що має вирішальне значення для іноземних інвесторів [12]. Нарешті, важливою є інституційна підтримка, зокрема функціонування офісів із залучення та супроводу інвестицій, сервісів «єдиного вікна», спеціалізованих державних агенцій, які полегшують вихід інвестора на ринок, скорочують бюрократичні процедури та сприяють ефективній взаємодії з місцевою владою.

Після завершення активної фази бойових дій Україна постане перед безпрецедентним завданням – масштабним економічним та інфраструктурним відновленням. У цьому процесі інвестиційна політика повинна відігравати провідну роль як основний інструмент не лише реабілітації економіки, а й її модернізації, технологічного оновлення та інтеграції у глобальні ринки.

Однією з ключових перспектив є формування «економіки відновлення», що ґрунтується на принципах сталого розвитку, цифровізації, децентралізації та євроінтеграції. Це створює нові можливості для залучення приватних і публічних інвестицій у проєкти з відбудови житла, лікарень, шкіл, промислових підприємств, транспортної і комунальної інфраструктури, а також в енергетичну безпеку. Повоєнна Україна має шанс стати експериментальним майданчиком для нових моделей партнерства між державою, приватним сектором і міжнародними донорами [1]. Йдеться про створення гарантованих умов для інвестування через механізми страхування ризиків, супровід інвестора, правову стабільність, антикорупційні гарантії та прозорі процедури відбору проєктів.

Очікується активізація інституційної підтримки з боку ЄС, Світового банку, МВФ, ЄБРР, USAID та інших структур, які вже сьогодні розробляють фінансові платформи для підтримки повоєнного відновлення. Ці кошти можуть стати мультиплікатором для приватних інвестицій, якщо будуть поєднані з ефективною державною політикою [13]. Потужним стимулом може стати розвиток локальної економіки та регіоналізація інвестиційної політики,

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

що передбачає децентралізацію фінансових ресурсів, підтримку муніципалітетів та залучення громад до реалізації локальних ініціатив. У перспективі це дасть змогу вирівняти рівень розвитку між регіонами та сприяти соціальній згуртованості [14].

Також доцільним буде звернути увагу на інструменти екологічної модернізації – зелене будівництво, енергоефективні технології, розвиток відновлюваної енергетики, утилізація відходів та відновлення деградованих земель. Це не лише актуальні глобальні тренди, а й вимога часу в умовах зруйнованої інфраструктури. Таким чином, повоєнне відновлення створює унікальне вікно можливостей для переосмислення інвестиційної політики України [15]. Від її якості, відкритості та стратегічної спрямованості залежатиме, чи зможе країна не лише подолати наслідки війни, а й побудувати конкурентоспроможну, інклюзивну та інноваційну економіку нового покоління.

Повоєнне відновлення України відкриває простір не лише для фізичної реконструкції, але й для стратегічного економічного переформатування, у межах якого ключову роль відіграватимуть нові пріоритети інвестування. Ці пріоритети визначаються не стільки поточними потребами, скільки логікою довгострокового розвитку, що спирається на принципи сталості, цифровізації та технологічної модернізації.

Серед найвагоміших векторів капіталовкладень можна виокремити ті галузі, де попит поєднується з потенціалом системного впливу на загальноекономічну стабілізацію. Наприклад, будівельний сектор та інфраструктура стають не просто «збирачами» ресурсів, а простором для технологічного оновлення країни – від проєктування енергоефективного житла до створення інтелектуальних транспортних систем. У цьому контексті інвестиції формують не лише робочі місця, а й нову якість простору, у якому розгортатиметься соціальне життя. У схожий спосіб трансформується роль

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

агропромислового комплексу [16]. Від постачальника сировини він має перетворитися на джерело високої доданої вартості, засноване на внутрішній переробці, технологічному агровиробництві та експортній диверсифікації. Це вже не просто «житниця Європи», а платформа для розвитку аграрного машинобудування, біоенергетики та смарт-фермерства.

Досить відчутно зміщується і роль енергетики. Раніше залежна від централізованих систем, тепер вона еволюціонує у напрямі децентралізованих рішень, зокрема відновлюваних джерел енергії, які не лише знижують залежність від викопних ресурсів, а й підвищують стійкість регіональних економік. У цьому випадку інвестиції мають мультиплікаційний ефект: економічний, соціальний і екологічний. Ще одним потужним кластером трансформації стають інформаційні технології. Війна не лише не зупинила розвиток ІТ-сектору, а навпаки посилила його мобілізаційний та сервісний потенціал [17]. Це відкриває шлях для формування цифрових сервісів нового типу, зокрема в управлінні, освіті, медицині, обороні, а отже, для інвестицій, які ґрунтуються не на виробничих потужностях, а на інтелектуальному капіталі.

Усі ці процеси доповнюються зростанням ролі галузей, які раніше залишалися на периферії інвестиційної політики: охорона здоров'я, реабілітаційні технології, логістика, складська інфраструктура, виробництво компонентів для ОПК. Їхнє об'єднання у систему стратегічного розвитку дозволить не лише реконструювати економіку, а й створити її нову конфігурацію – гнучку, стійку та відкриту до світу.

Висновки. Військові дії спричинили не лише руйнування економічної інфраструктури, але й кардинально змінили інституційне та безпекове середовище, в якому функціонують інвестиційні процеси. Це зумовлює необхідність переходу від традиційних підходів до кризових моделей управління інвестиціями, орієнтованих на гнучкість, швидкодію та

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

міжсекторальну координацію. Пріоритетами інвестиційної політики у період війни є підтримка оборонно-промислового комплексу, забезпечення продовольчої безпеки, збереження й відновлення критичної інфраструктури. Відповідні інвестиційні рішення мають формуватися на основі ризик-орієнтованого підходу, із застосуванням таких фінансових інструментів, як державні гарантії, страхування військових ризиків, пільгове кредитування та фіскальні стимули.

Після завершення бойових дій інвестиційна політика повинна еволюціонувати в напрямі стратегічного розвитку, де пріоритетами виступають відновлення регіонів, модернізація галузевої структури економіки, цифрова трансформація, розвиток зеленої енергетики та зміцнення інноваційного потенціалу. Особливе значення матиме залучення міжнародної фінансової допомоги, активізація державно-приватного партнерства та підтримка локальних ініціатив на муніципальному рівні. Таким чином, успішна трансформація інвестиційної політики стане одним із головних чинників формування нової моделі післявоєнної економіки України – більш стійкої, динамічної та інтегрованої у глобальний економічний простір.

Список використаних джерел

1. Торбич Б.В. Концептуальні засади інвестиційного забезпечення розвитку підприємств України. *Академічні візії*. 2024. Вип. 36. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14028317>
2. Савіцька С.І. Значення інвестиційної діяльності для розвитку вітчизняної економіки. *Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка*. 2024. Вип. 1(42). С. 101-106. DOI: <https://doi.org/10.37406/2706-9052-2024-1.15>

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

3. Материнська О.А., Пустова П.Д. Відновлення та розвиток: інвестиційні перспективи України після війни. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-28>
4. Ащеулова О.М., Донець Д.М., Остропольська Є.В. Залучення інвестицій у повоєнну відбудову України: можливості та виклики. *Академічні візії*. 2023. Вип. 25. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10257554>
5. Боліла С.Ю. Розвиток оборонно-промислового комплексу на підставі інноваційних технологій як драйвер економіки України в умовах війни та повоєнного відновлення. *Таврійський науковий вісник*. 2025. Вип. 22, С. 22-33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2024.22.2>
6. Лагодієнко В. В., Басюркіна Н. Й., Савченко Т. В. Стратегічний моніторинг інвестиційної політики харчових підприємств України. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024. Том 9. № 4. С. 322 – 326. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-4-49>
7. Лагодієнко, В., Ніколюк, О., & Савченко, Т. (2025). Інвестиційна політика запобігання ризикам на харчових підприємствах. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 338(1), 279-284. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-41>
8. Тетью А.П. Аналіз сучасного стану інвестиційної діяльності агропромислових підприємств України. *ECONOMICS: time realities*. 2025. Вип. 1(77). С. 71-79. DOI: <https://doi.org/10.15276/ETR.01.2025.9>
9. Чорний М., Віблей П. Перспективи залучення іноземних інвестицій в умовах економіки війни. *Галицький економічний вісник*. 2025. Вип. 1(92). С. 86-92. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.01
10. Абуллаєва А.Є., Даилюк В.В., Мазур Д.О. Перспективи інвестиційної привабливості України в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення. *Економіка та суспільство*. 2025. Вип. 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-44>

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

11. Зозулюк І.М. Проблематика і можливості залучення фінансування українськими підприємствами в умовах війни. *Актуальні проблеми економіки*. 2024. Вип. 8(278). С. 136-145. DOI: <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2024-1-278-136-145>

12. Гринів В., Клепанчук О. Роль інвестиційних процесів у післявоєнній відбудові торговельної галузі України. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. Вип. 2. С. 179-188. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-8-24>

13. Штань М. Державна інвестиційна політика повоєнного відновлення. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-39>

14. Левицький В., Радинський С. Удосконалення інноваційно-інвестиційної діяльності в період післявоєнної відбудови України: організаційний та нормативно-правовий аспект. *Галицький економічний вісник*. 2023. Вип. 5(84). С. 151-161. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.05

15. Вітер В., Вітер С. Іноземні інвестиції як фактор забезпечення економічної безпеки України. *Суспільство та безпека*. 2024. Вип. 1(2). С. 14-20. DOI: [https://doi.org/10.26642/sas-2024-1\(2\)-14-20](https://doi.org/10.26642/sas-2024-1(2)-14-20)

16. Мазур Н.А., Кушнір О.К. Капітальні інвестиції в економіці України: значення та вплив в умовах змін. *Проблеми сучасних трансформацій*. 2022. Вип. 4. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-4-03-05>

17. Малишівський Т.В. Ключові тенденції залучення капітальних інвестицій в економіку України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. Вип. 9. С. 177-183. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.9.177>